

Święty Wojciech

PISMO PARAFIALNE

Nr 2(107)

• POZNAŃ

• LUTY 2015 r.

Drodzy Parafianie!

Mimo upływu czasu i dążeniu (także przez wielu katolików) do „bycia nowoczesnymi”, co często sprowadza się do akceptacji indywidualizmu i egoizmu, w Kościele polskim ciągle żywa jest tradycja kolędy. Mówi się, że to przeżytek, nikomu niepotrzebne pętanie się po domach, żebractwo. Te słowa to częsta opinia katolików, którzy nie chcą być braćmi, tylko klientami. „Chodzenie po kolędzie” to też pewien obowiązek duszpasterski, który na proboszczów nakłada prawo kanoniczne. W kanonie 529 czytamy: „Pragnąc dobrze wypełnić funkcję pasterza, proboszcz powinien starać się poznać wiernych powierzonych jego pieczy. Winien zatem nawiedzać rodziny, uczestnicząc w troskach wiernych, zwłaszcza niepokojach i smutku, oraz umacniając ich w Panu, jak również, jeśli w czymś nie domagają, roztropnie ich korygując”.

Wielu wiernych przyjmuje kapłana z ewangeliczną gościnnością i radością. Do mieszkań parafian, którzy przychodzą na niedzielną Eucharystię, kapłan wchodzi jak do swojego domu; dobrze się tu czuje. Wiele rodzin ma jedyny kontakt z parafią, kapłanami i Kościołem właśnie poprzez kolędę. Dla niektórych jest to początek jakiegoś przebudzenia po latach. Kiedyś w poznańskiej parafii drzwi otworzyła mi ateistka (prawdziwa ateistka, a nie kopnięty antyklerykalny ideolog). Pragnęła, by ksiądz także i jej złożył wizytę. W innej parafii, w jednym z domów usłyszałem: „jestem ewangeliczką, ale chcę, by ksiądz katolicki też mnie odwiedził”. Takie małe zdarzenia pokazują, że można nie wierzyć,

można mieć inne poglądy i być eleganckim, po prostu człowiekiem.

Wielu pyta, po co kolęda; czy jest jeszcze sens ją praktykować. Osobiście wierzę w błogosławieństwo. Wierzę w moc błogosławieństwa. W czasie wizyty duszpasterskiej błogosławimy domy, kropimy wodą święconą mieszkania i modlimy się o Bożą obecność. Są to sakramentalia, które mają moc. W dobie szerzącego się zdiablenia i neopogaństwa trzeba powierzać domy Bogu. Kolęda jest ważna, bo Ewangelia zobowiązuje nas do braterstwa i wspólnoty, do bycia wielką, prawdziwą rodziną. Na kolędzie księża mogą poznać nie tylko osoby, ale i całą sytuację rodziny (przynajmniej w jakimś stopniu). W okresie Bożego Narodzenia, w czasie obdarowywania się prezentami, wierni przy okazji duszpasterskiej wizyty składają ofiary. To temat, który rodzi wiele dyskusji. Ofiary składane przez parafian są bardzo ważne i potrzebne: można coś zrobić w kościele lub otoczeniu, spłacić zaległe rachunki i zobowiązania. Ze swojej strony pragnę powiedzieć, że kolęda jest wielką szansą duszpasterską i momentami przyjemnością, ale i wielkim ciężarem psychicznym.

Jaka była tegoroczna kolęda? Taka jak przedstawiał to ksiądz proboszcz Marek Kaiser. Mnie za wcześnie oceniać. Jedno co chciałbym powiedzieć, to Bóg zapłać za spotkania, za wspólną modlitwę, za życzliwość i za ofiary. Warto byłoby powiedzieć papieżowi Franciszkowi, że mamy coś takiego jak... kolędę i to od dawna.

ks. Jacek Stawik

Rok ŻYCIA KONSEKROWANEGO

W pierwszą niedzielę Adwentu 2014 r. papież Franciszek ogłosił w Watykanie otwarcie Roku Życia Konsekwowanego. Rok 2015 łączy się z 50. rocznicą opublikowania soborowego dekretu o odnowie życia zakonnego i ma być dziękczynieniem za ten dokument Kościoła. Celem jest także odnowienie życia konsekrowanego, spojrzenie z nadzieją na przyszłość życia zakonnego i zaufanie

wierności Bogu, który powołuje kobiety i mężczyzn do oddania się Jezusowi. Papież Franciszek mówi:

„Kościół i świat potrzebuje świadectwa miłości i miłosierdzia Bożego. Dlatego trzeba z wdzięcznością docenić praktykowanie życia konsekrowanego i pogłębić znajomość różnych charyzmatów i duchowości. Musimy się modlić, aby wielu młodych odpowiedziało

Cd. na str. 2

POMÓŻ NAM REDAGOWAĆ „ŚWIĘTEGO WOJCIECHA”!!!

Jeśli chcesz dołączyć do stałego składu redakcji, napisać artykuł lub pomóc w pracach organizacyjnych, nie zastanawiaj się dłużej. Potrzebujemy redaktorów, chętnych do przeprowadzania wywiadów, autorów, ilustratorów...

Zapraszamy! Najbliższe terminy spotkań zespołu redakcyjnego: 12 lutego, 16 kwietnia, 21 maja, 18 czerwca. Zawsze o 17.00 w salce parafialnej!

«tak» Panu wzywającemu ich do całkowitego poświęcenia się Jemu dla bezinteresownej służby braciom”.

Powołanie do życia konsekrowanego to powołanie do wyjątkowej więzi z Chrystusem. To prawdziwy dar naśladowania Chrystusa i dawania świadectwa o Chrystusie. Zakony są szczególnym sposobem realizowania świętości. Ich członkowie poświęcają się całkowicie służbie Bożej. Jan Paweł II tak mówił o klasztorach: „(...) w sercu Kościoła i świata klasztory zawsze były i nadal są wymownym znakiem komunii, gościnnym domem dla szukających Boga i spraw duchowych, szkołami wiary i prawdziwymi ośrodkami studiów, dialogu i kultury, które służą budowaniu życia kościelnego i społeczeństwa ziemskiego w oczekiwaniu na nadejście królestwa niebieskiego”.

Wielu dzieł charytatywnych nie można sobie dzisiaj wyobrazić bez osób życia konsekrowanego. Działalność zakonów jest niezwykle różnorodna. Są wśród nich wspólnoty o charakterze misyjnym, prowadzące szkoły, szpitale, wychowujące dzieci i młodzież, posługujące biednym i nieuleczalnie chorym.

Do nowych form życia konsekrowanego należą instytuty świeckie, będące wspólnotami modlitwy, chociaż nie zakonami. Członkinie i członkowie instytutów, należący do różnych środowisk zawodowych, żyją Ewangelią w warunkach świeckich, docierając często tam, gdzie nie jest w stanie dotrzeć osoba duchowna. Spotykają się okresowo, czytają i rozważają Pismo Święte, uczestniczą w rekolekcjach i dniach skupienia. Poznają naukę Kościoła i podejmują refleksję nad swoim powołaniem, żyjąc zgodnie z charyzmatem danego instytutu. Każda z osób na co dzień modli się sama. W Polsce instytuty świeckie rozwijają się od kilkudziesięciu lat; są wśród nich m.in.: Instytut Chrystusa Króla, Instytut Miłosierdzia Bożego, Instytut Misjonarek Chrystusa. Organem reprezentującym instytuty świeckie w Polsce jest Krajowa Konferencja Instytutów Świeckich.

Mniej znanymi formami życia konsekrowanego jest stan dziewic i wdów konsekrowanych. Najważniejszą misją tych osób jest pokazywanie w życiu samego Chrystusa przez osobiste świadectwo. Wspólnotą, w której realizuje swoją misję, jest dla wdowy konsekrowanej Kościół diecezjalny. Konsekracja dziewic odbywa się po wcześniejszym zgłoszeniu do biskupa w diecezji i kilkuletnim przygotowaniu. Dziewice, pod kierunkiem biskupa, podejmują różne formy zaangażowania w diecezji.

Zamknięcie Roku Życia Konsekrowanego nastąpi 2 lutego 2016 r. w święto Ofiarowania Pańskiego, w dniu, w którym obchodzimy w Kościele Dzień Życia Konsekrowanego, ustanowiony w 1997 r. przez Jana Pawła II. W ramach Roku Życia Konsekrowanego będą odbywały się liczne spotkania ekumeniczne, zjazdy, sympozja.

W Polsce jest ok. 35 tys. osób konsekrowanych, a w archidiecezji poznańskiej ok. półtora tysiąca. Są to 34 zgromadzenia żeńskie i 19 zgromadzeń męskich. Niedaleko od Parafii pw. Świętego Wojciecha mają swoje klasztory zgromadzenia karmelitów, salezjanów, franciszkanów, jezuitów, dominikanów, a także siostry karmelitanek i urszulanek. Natomiast bezpośrednio obok naszej parafii zlokalizowane są dwa klasztory: Klasztor Ojców Karmelitów Bosych przy ul. Działowej 25 oraz Klasztor Sióstr Karmelitanek Bosych przy ul. Święty Wojciech 19/20. Ponadto przy ul. Szlągowskiej 24 znajduje się Dom Zakonny Sióstr Pallotynek (Misjonarek Apostolstwa Katolickiego), a przy ul. Spornej 6 Zgromadzenie Sióstr Urszulanek Unii Rzymskiej, które prowadzą gimnazjum oraz liceum ogólnokształcące.

Poniżej refleksja o zgromadzeniu zakonnym sióstr karmelitanek; w następnych numerach „Świętego Wojciecha” o pozostałych zgromadzeniach.

Krystyna Ludwiczak

Rok ŻYCIA KONSEKROWANEGO

Kiedy widzę siostry zakonne...

Cieszę się, że ktoś na tym zabieganym świecie modli się za nas, i to zupełnie bezinteresownie! Ot, choćby siostry klauzurowe karmelitanek bose ze Wzgórza św. Wojciecha, nasze sąsiadki i parafianki.

Można im powierzyć modlitewną pamięć o swoich bliskich zmarłych, można wybrać najlepszy dla naszych oczu i palców

Klasztor Sióstr Karmelitanek Bosych, ul. Święty Wojciech 19/20

różaniec, jeden z wielu, które Siostry misternie tworzą jak niezwykle rękodzieło. Czasami można też, spacerując wzdłuż kościelnego muru, dostrzec wśród drzew na rekreacyjnej brązowohabituową mieszkankę tej karmelitańskiej oazy duchowej.

Generalnie niewidzialne, zamknięte za klauzurą, są jednak dla naszej parafii prawdziwym darem! Ich duchowa obecność, pewność, że ktoś, jakby w naszym imieniu kołocze co dzień do bram nieba i prosi Stwórcę, jest niesłychanie krzepiąca.

Dlatego, ilekroć przechodzę obok skromnej siedziby poznańskich, świętowojechowskich karmelitanek bosych, dziękuję Bogu za ich tutaj trwanie, za ich modlitwy za to, że po prostu są!

Michał Sójka

Spotkanie opłatkowe

Zwyczaj łamania się opłatkiem pochodzi ze starochrześcijańskiego obrzędu, który polegał na dzieleniu i rozdawaniu przez Kościół chlebów ofiarnych. Był to znak przynależności ludzi do wspólnoty Kościoła.

Tradycyjnie już w okresie międzyświętecznym parafialne grupy spotykają się, by złożyć sobie życzenia świąteczno-noworoczne i zasiąść przy symbolicznym poczęstunku.

3 stycznia odbyło się w naszej parafii spotkanie opłatkowe członków Żywego Różańca i Parafialnego Zespołu Caritas. Spotkanie takie w okresie świąt Bożego Narodzenia jest okazją do wspólnego przeżywania narodzin Syna Bożego.

Spotkanie poprzedzone było Mszą św., podczas której w wygłoszonym słowie Bożym zostaliśmy zaproszeni do kontemplacji Betlejem, do wpatrywania się w żłóbek, do poznawania naszego Zbawiciela. Powinniśmy wpatrywać się w Jezusa, by móc dawać świadectwo, że Bóg jest między nami.

Po Mszy św. i modlitwie ks. Proboszcza podzieliliśmy się opłatkiem, który jest symbolem zgody i pojednania, a także znakiem przyjaźni i miłości. Następnie piętnastoosobową grupą zasiedliśmy do stołu, aby przy herbacie i kawie skosztować pysznych ciast, przygotowanych przez uczestniczki spotkania. Mogliśmy porozmawiać, spotkać się w miłej atmosferze i zwyczajnie ze sobą pobyc. ..., zatrzymać się na chwilę w codziennym zabieganiu, by zobaczyć drugiego człowieka.

Nie zabrakło także wspólnego kołędowania. Po odmówieniu dziesiątki różańca i błogosławieństwie ks. Proboszcza nasze świętowanie dobiegło końca. Kolejne spotkanie... już za rok!

Krystyna Ludwiczak

„Szukałem Pana, a On mnie wysłuchał i uwolnił od wszelkiej trwogi”

W czwartkowy wieczór, 15 stycznia 2015 r., odbyło się w naszym kościele nabożeństwo biblijne z udziałem chrześcijan i żydów. Nabożeństwu przewodniczył abp Stanisław Gądecki.

Rozpoczęło się ono, jak co roku, od zapalenia meny, będącej symbolem narodu żydowskiego, a zapalił ją przedstawiciel Poznańskiej Gminy Żydowskiej, Jakoob Ben Nistell, który wygłosił komentarz do odczytanego wcześniej fragmentu Drugiej Księgi Samuela. Proboszcz, ks. Jacek Stawik zapoznał zebranych z fragmentem Ewangelii wg św. Mateusza.

Następnie abp Stanisław Gądecki wygłosił kazanie, oparte na treści Psalmu 34, i odniósł się do współczesnych trendów obecnych w pojmowaniu wiary. Mówił, m. in., iż Posiadanie jasnej wiary, zgodnej z credo Kościoła, zostaje często zaszufladkowane jako fundamentalizm. A tymczasem relatywizm, to znaczy zdanie się na «każdy powiew nauki», wydaje się być jedyną postawą godną współczesności. Ustanawiany jest rodzaj dyktatury relatywizmu, która nie uznaje niczego za pewnik, a jedynym miernikiem ustanawia własne ja i jego zachcianki. My natomiast mamy inną miarę wielkości: Syna Bożego, prawdziwego człowieka. To on jest wyznacznikiem prawdziwego humanizmu. Wiara «dorosła» nie idzie z prądem mód i nowinek; wiara dorosła i dojrzała jest głęboko zakorzeniona w przyjaźni z Chrystusem...”.

„I tak, jeśli wpatrujemy się wyłącznie w samych siebie, uzależniamy się od wiatrów i nie możemy już przedrzeć się przez wzburzone fale życia. Jeśli opieramy się na Bogu, ocalenie jest możliwe”.

Na zakończenie abp Stanisław Gądecki przytoczył fragment przemówienia, które wygłosił Benedykt XVI w Auschwitz-Birkenau w 2006 roku. „(...) pojawiają się nowe zagrożenia, gdy w ludzkich sercach zdają się panować na nowo moce ciemności: z jednej strony nadużywanie imienia Bożego dla usprawiedliwienia ślepej przemocy wobec niewinnych osób; z drugiej cynizm, który nie uznaje Boga i szydzi z wiary w Niego”.

Dzień Judaizmu w Kościele katolickim w Polsce jest obchodzony od 17 stycznia 1998 roku. Z okazji tegorocznych obchodów, nakładem Wydawnictwa Święty Wojciech, ukazała się

książka pt. „Dzieci jednego Boga” autorstwa abpa Stanisława Gądeckiego, wieloletniego przewodniczącego Komisji Episkopatu Polski ds. Dialogu z Judaizmem.

Podczas nabożeństwa oprawę muzyczną zapewniły dwa zespoły: schola młodzieżowa Jordan i Trio Bałaban.

Andrzej Karczmarczyk

Świąteczne spotkanie z biskupem Damianem Brylem

Wieczorem, 7 stycznia w Muzeum Archidiecezjalnym w Poznaniu bp Damian Bryl spotkał się z dziennikarzami mediów katolickich i świeckich, rzecznikami prasowymi, twórcami środków społecznego przekazu, fotoreporterami, przedstawicielami agencji prasowych oraz Radia Emaus na wspólnym kolędowaniu i dzieleniu się oplatkiem.

„Promujcie wartość rodziny, mówcie o tym, jak piękne jest życie rodziny i że warto się o nią troszczyć” – zachęcał twórców środków społecznego przekazu i dziennikarzy bp Damian Bryl podczas spotkania świątecznego.

„Te święta przypominają prawdę o Bogu, który jest Bogiem przychodzącym i chce być blisko nas. Chce towarzyszyć

nam w dolach i niedolach” – mówił ksiądz biskup. Życzył dziennikarzom, by radość i nadzieje związane z przyjściem Chrystusa na ziemię towarzyszyły im przez cały rok pracy. Biskup pomocniczy archidiecezji poznańskiej przypomniał też słowa papieża Franciszka o owocnym wspieraniu rodzin. „Pokazujcie wartość rodziny i mądrze jej towarzyszyć”.

Podczas spotkania kolędy, z towarzyszeniem akordeonu, śpiewała s. Lucyna Pieper wraz z siostrami postulantkami ze Zgromadzenia Misjonarek Chrystusa Króla dla Polonii Zagranicznej.

Bolesław Psuja

CZERCZ CZANEL – kanał youtub'owski

Łatwo zagubić się na YouTube. Dobrze wiedzą o tym Ci, którzy kolejne godziny spędzają przed monitorem komputera lub smartfona, klikając w co raz to „głupawsze” filmiki, które nic nie wniosą do życia. Koniec z tym! Na YouTube od jakiegoś czasu istnieje kanał CZERCZ CZANEL (oryginalna pisownia), czyli teologia i Kościół na wesoło. Tworzą go przyjaciele, którzy jakiś czas temu ukończyli teologię na Uniwersytecie Adama Mickiewicza i zebrał się, by stworzyć coś pożytecznego a zarazem śmiesznego. Na tym kanale każdy będzie mógł dowiedzieć się i zobaczyć wiele rzeczy związanych z wiarą, życiem Kościoła. Wszystko to w przystępnej, humorystycznej oprawie. Co prawda CZERCZ CZANEL dopiero raczkuje, a do tej pory pojawiło się 5 odcinków, jednak na bieżąco tworzone są kolejne. Ostatni odcinek był na temat kolędy czyli wizyty duszpasterskiej, skąd ona tak właściwie pochodzi oraz jakie „typy” wizyt duszpasterskich możemy obecnie spotkać. Ponieważ obecnie przeżywamy czas kolędowy, polecam każdemu, nie tylko młodym, by zajrzał na CZERCZ CZANEL.

PAMIĘTAJ: CZERCZ CZANEL!!!

Wiesław Kasprzak

Kalendarium: luty

2 II Święto Ofiarowania Pańskiego, Światowy Dzień Życia Konsekwowanego

11 II NMP z Lourdes, Światowy Dzień Chorego

14 II Świętych Cyryla i Metodego, patronów Europy

18 II Środa Popielcowa

Chrzty

Karolina Maria Orzechowska, ul. Działowa
Artur Jerzy Mikołajewicz, ul. Garbary

Odeszli do wieczności

Mieczysław Jan Jankowski, ul. Młyńska, 1.94

Wieczny odpoczynek racz mu dać Panie!

INFORMATOR PARAFIALNY

Aktualni duszpasterze:

ks. Jacek Stawik, proboszcz (tel. 61 852 69 85)
ks. Trojan Marchwiak, rezydent (tel. 61 852 26 54)
ks. Jerzy Stranz, rezydent
ks. Mieczysław Mikołajczak.

Porządek Mszy św.:

- w niedziele i święta: 8.00, 9.30, 11.00 (dla uczniów szkoły podstawowej),
12.15 (dla młodzieży), 18.00 i 20.15 (akademicka)
- w święta będące dniami pracy: 8.30, 10.00, 17.00 i 18.30
- w dni powszednie: 8.30 i 18.30.

Spowiedź św.:

- 15 min przed każdą Mszą św. i w sobotę od godz. 18.00
- w I czwartek miesiąca od godz. 17.00
- w I piątek miesiąca w godz. od 16.00 do 19.30.

Pismo parafialne „Święty Wojciech”: miesięcznik, nakład 300 egz.

Wydawca: Parafia Rzymskokatolicka pw. św. Wojciecha, Wzgórze św. Wojciecha 1, 61-748 Poznań, tel. 501 529 446, e-mail: swwojciech@archpoznan.org.pl.

Redaguje zespół (w porządku alfabetycznym): Leszek Helak, Małgorzata Helak, Andrzej Karczmarczyk, Wiesław Kasprzak (skład komputerowy), Krystyna Ludwiczak, Justyna Łopaczyk, Bolesław Psuja (członek Ogólnopolskiego Stowarzyszenia Prasy Parafialnej), Michał Sójka, ks. Jacek Stawik (proboszcz parafii i opiekun redakcji).

Druk: Drukarnia SERIKON, Sosnowa 6, 63-004 Tulce, tel. 61 872 73 26.

Redakcja nie zwraca niezamówionych tekstów i zastrzega sobie prawo do ich adiuścacji. Nie odpowiadamy za treść ogłoszeń. Parafia nie czerpie żadnych korzyści materialnych z tytułu wydawania miesięcznika. Ofiary złożone na ogłoszenia i reklamy są przeznaczone na pokrycie kosztów druku. Reklamy i ogłoszenia przyjmowane są w biurze parafialnym.

Chrzty: II sobota miesiąca, godz. 18.30 i IV niedziela miesiąca, godz. 12.15.

Biurowisko parafialne (tel./fax 61 851 90 12): w poniedziałki i piątki, godz. 16.30-17.30; we wtorki i czwartki, godz. 9.00-10.00.

Poradnia rodzinna i przedmałżeńska: II wtorek miesiąca, godz. 17.30.

Parafialny Zespół Caritas: I poniedziałek miesiąca, godz. 18.00-19.00.

Członkowie Żywego Różańca: I sobota miesiąca, godz. 8.30.

Spotkania biblijne: II i IV wtorek miesiąca, godz. 19.00.

Spotkania AA: piątek, godz. 19.00.

Spotkania Al-Anon: środa, godz. 19.00.

Modlitwa o jedność chrześcijan: czwartek, godz. 20.00.

Parafialny Klub Seniora - „Spotkania z dobrym filmem”: II i IV środa miesiąca, godz. 11.30.

Konto parafii: Bank Zachodni WBK S.A. 85 1090 1362 0000 0000 3602 2318.

Strona internetowa parafii: www.swietwojciech.archpoznan.pl.

E-mail parafii: swietwojciech@archpoznan.pl.